89

inuirtutib' inuerbo & inomi scientia. Uenite filii audite me. Loquit' sapientia que xp̄c ē omnē plebem catho
licā. audite me inquit n̄ tantū aure corporis quā auditu mentis. has enī aures dn̄s ineuangelio requirebat
dicens. Qui habet aures audiendi audiat. Timorē dn̄i docebo uos. Docet nos xp̄c ꝑ pphetas ꝑ euangeliū ꝑ aplos
& docet timorē dn̄i quia ipse ē. Initiū sapientię timor dn̄i. Sine diuino enī timore nulla uirtus ꝑfici pote
rit. Quis ē homo qui uult uitā. diligit dies uidere bonos. quia liberū habet homo arbitriū. Ideo uoluntatē ei' re
quirit ut libere & n̄ coacte dei p̄cepta impleat. Notandū ñ qđ n̄ dicit uitā beatā ꝉ absolutā. Neq; enī uita di
cendū ē n̄ beata. Uita enī ęternę cōparata mors ē dicenda n̄ uita. Tale ē & illud qđ dn̄s dicit ineuangelio. si uis
uenire aduitā serua mandata. Dies aut̄ bonos. Dies dic̄ ęternę pacis & felicitatis quib' boni soli ꝑfruent̄. Nā dies
p̄sentis sc̄li mali sunt pleni laborib' & erumnis. Cohibe linguā tuā amalo. Docet quid agendū sit ei qui uult
uitā & uidere dies bonos. Cohibe inquit linguā tuā amalo. ablasphemia ne contra dm̄ aut ꝑcelam quicqđ loq̄
ris sicut heretici faciunt. Labia tua ne loquant̄ id ne inuerbis tuis ꝓximū seducas. Aliud ore loquendo. & ali
ud corde restando. Dolus enī adeludendo dictus ē. Diuerte amalo & fac bonū. Ordo p̄cipuus. n̄ sufficit enī mala
deserere. nisi studeas & bona agere. neq; enī sufficit si uestitū nō spolies nisi & nudū uestias. Inquire pacē &
ꝑsequere eā. Inquirenda ē pax id ē cū studio requirenda siue etiā illā dicit inquirendā pacē que xp̄c ē. De
quo apls. Ipse ē pax nr̄a qui facit utraq; unū. hanc pacē inquirere & sequi debemus. ut ad eam ꝑueniamus.
Non enī inipsam ē qua resurgens amortuis ascendit incęlū. & sedet addexterā patris. Oculi dn̄i sup iustos. re
spect' grę & miserationis ei' & aures ei' ad p̄ces eorū. id p̄sentissimus audit' quos p̄ces illorū & iusta uota ex
audit. Iuxta qđ ꝓpheta dic̄. dr̄ qui me inuocetis dicā ecce adsum. Uultus aut̄ dn̄i sup facientes mala. Ne pu
tarent mali dn̄m sc̄os tantū aspicere sua aut̄ facta n̄ uidere. Cū dixisset oculi dn̄i sup iustos. subiunxit. Uult' aut̄
dn̄i sup facientes mala. hoc ē indignatio ei' & ira sup eos qui exstudio male faciunt & inmalo ꝑseuerare uolunt.
ꝓphetā qui de dn̄o dr̄. Mundi st̄ oculi tui ne uideas malū. Uidet ḡ dn̄s sc̄os q' miseret' eis & ad ęternā eos
p̄ordinauit hereditatē. uidet & malos q' nihil eū latet ut eorū peccata puniat. Unde sequit̄. ut ꝑdat de ter
ra memoriā eorū. De terra utiq; uiuentiū adquā suspirabat ꝓpheta. Credo uidere bona dn̄i. interra uiuen
tiū. Clamauert̄ iusti addn̄m & exaudiuit eos. hoc idem repetit qđ superius dixit. Iste paup clamauit
& dn̄s exaudiuit eū. Pauperē enī apellauit multitudinē iustorū inuna fide & sc̄o ꝓposito consistantium
uos absq; dubio dn̄s exaudit quia omnia ad eorū utilitatē & salutē ꝑuenire concedit. Quđ uero sequit̄ ex
omib' tribulationib' eorū liberauit eos. Nullū mouere debet cū sciamus sc̄os martyres corporalit̄ non liberent̄.
semꝑ tamen liberant̄ spiritalit̄. Liberat ḡ aliquando sc̄os martyres ut suā omnipotentiā monstret. Aliquando
uero non liberat. ut ꝑillorū patientiam ostendat. hęc tormenta transitoria nominanda. Iuxta ē dn̄s his
qui tribulato st̄ corde. quia superius dixerat. Clamauert̄ iusti & dn̄s exaudiuit eos. Nc̄ quasi exponens causā tā
p̄sentissime exauditionis dicit. Iuxta ē dn̄s his. id ꝑ his qui tribulato st̄ corde. Et iccirco clamantes eos uelut de
ꝓpinquo exaudit. Iuxta aut̄ ē n̄ loco ꝉ clementia qua iusti semꝑ ad st̄. & cū ipse excelsus sit humilib' ꝓximus ē. &
uit omīs quidem. Si quis uult alta tangere. necesse ē ut eleuet̄ qui uero deo qui altissim' ē. uult appꝓpinquare
non nisi humiliando se potest ad eum ꝑtingere. Bene aut̄ dicit his qui tribulato st̄ corde. Ubi uero solū m̄ tribu
lato sunt corde. qui sic aliena mala quasi sua deflent. qui ꝓ suis & aliorū peccatis lugent. Siue etiā qui sub
fasce gemunt. iniustę ꝑsecutionis. his ḡ ꝓximus est dn̄s. Et humiles spū saluabit. Non uacat qđ dic̄ spū. Mul
ti ore se humiles ꝓfitent̄. ꝉ incorde tumida elatione supbiunt. humiles aut̄ spū st̄ qui nihil suę uirtuti tri
buunt. ꝉ ueracit̄ se infirmos cognoscentes. totā salutis suę spem indn̄o cōstituunt. hos utiq; dn̄s saluat. q' eos
ad ęt̄na gaudia reseruat. Multę tribulationes iustorū. Affligunt̄ enī adiabolo afalsis fratrib' apsecutorib' ꝉ
de omib' liberauit eos dn̄s. Cū eductos de corpore ad suę uisionis glām ꝑducet. Custodit dn̄s omia ossa eorū. unū
exhis n̄ conteret̄. Ossa hic fortia dicit sc̄orū opera fidelicet. patientiā ceterasq; uirtutes quib' quasi ossib' robur
animę continetur. ceterorū animę iuxta literā hoc n̄ possum' accipere. q' multorū sc̄orū ossa ꝓ dn̄o nouissi
ma fuisse ē fracta. Mors peccatorū pessima. Non de omib' peccatorib' dicit hoc. Nemo enī ē sine peccato. ꝉ de

Licenza: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 69 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos
(http://www.e-codices.ch/it/csg/0312/69)